

תלמודו בידו

דף פז עמוד א

א מה היו רב ורבא אומרים לעצמם קודם שהלכו לבית הדין לדון ?

ב אלו דברים הם בגדר לא טוב לרשעים, וטוב לצדיקים ?

ג מה שנינו על מי שעבר עבירה ושנה בה, או האומר אחטא ויום הכיפורים מכפר ?

ד האם יום הכפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחברו ?

א שברצון עצמו הוא הולך לקראת המיתה. שאם יטעה בדין, ישא בעונש החטא. ורצון ביתו אינו עושה בהיותו בבית הדין, שאין הדיין מרויח כלל משיבתו שם. כשראה אנשים הולכים אחריו משום כבודו, אמר פסוקים שונים שלא תזוה דעתו.

ב 1. לא טוב לרשעים שנושאים להם פנים בעולם הזה, ונפרעים מהם לעולם הבא. וטוב לצדיקים שאין נושאים להם פנים, ובכך זוכים לשכר שלם בעולם הבא.
2. אשרי הצדיקים שמלבד שזוכים לעצמם, מזוכים לצאצאיהם עד סוף כל הדורות. אוי לרשעים שמלבד שמחייבים את עצמם, מחייבים את צאצאיהם לנצח.
3. המזכה את הרבים אין חטא בא לידו, שלא יהיה הוא בגיהנם ותלמידיו בגן עדן. המחטיא את הרבים, כמעט אין מספיקים בידו לעשות תשובה.

ג שנה: עבר עבירה וחזר ועבר על אותה עבירה, נעשית לו כהיתר וקשה לו לפרוש ממנה. יום כיפורים: אין יום כיפור מכפר על העבירה, הואיל וחטא על סמך כפרת היום. ואפילו לרבי שיום הכיפורים מכפר גם בלא תשובה.

ד אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חברו. ואפילו הקניט את חברו בדברים. וצריך לפייסו שלש פעמים, ובכל פעם יקח אתו שלשה אנשים. ודי בכך. רב החמיר על עצמו, ופייס את ר' חנינא שלש עשרה פעמים. מת חברו קודם שהספיק לפייסו, מביא עשרה אנשים לקברו ומבקש מחילה.